

[Udenrigsministeren.]

ved levering af kul. Af de aftalte seks rater henstår nu kun den sidste kulrate på godt 12 mill. kr. Denne ordning, hvis tilblivelse jeg har medansvar for, kan ikke gentages hvert år, allerede fordi Polen ikke længere har brug for så mange heste.

Nedgangen i den danske eksport til øst-europæiske lande har således sin naturlige forklaring i disse landes egne forhold og ikke i ensidige beslutninger, som den danske regering skulle have truffet, besynderligt nok i modstrid med sine egne bestræbelser, eller af andre af det ærede medlem opfundne årsager.

Må jeg dernæst sige et par ord om Danmarks forhold til Kina.

Danmark har i begyndelsen af januar måned anerkendt den kinesiske folkerepubliks centralregering i Peking *de jure* og er for kort tid siden nået til enighed med Pekingregeringen om oprettelse af normal diplomatisk forbindelse, idet vi har givet anerkendelse eller *agrément* for en ny kinesisk gesandt i København og fået *agrément* for den hittidige danske gesandt i Kina. Forbindelsen med Formosaregeringen er afbrudt.

Den danske regering vil med glæde hilse en løsning af spørgsmålet om Kinas repræsentation i De Forenede Nationer, således at organisationen påny bliver i stand til at arbejde. Regeringen er af den opfattelse, at centralregeringen i Peking med rette kan gøre krav på at repræsentere Kina i De Forenede Nationer. Regeringen vil derfor også stemme for og virke for en sådan løsning indenfor de organer, i hvilke Danmark er repræsenteret.

Det ærede medlem hr. Poul Hansen (Karlundborg) opfordrede mig i sin ordførertale til at gøre rede for det nylig i London afholdte møde i det nordatlantiske råd. Jeg skal med glæde imødekomme denne henstilling, men det vil formentlig være det mest hensigtsmæssige, om jeg indleder med et par ord om den hittidige virksomhed indenfor den nordatlantiske traktats organisation.

For godt et år siden, den 4. april 1949, undertegnedes i Washington den nordatlantiske traktat eller, som man kalder den, Atlantpagten. I den forløbne tid er der på grundlag af pagten blevet opbygget en organisation, der udgør et redskab af voksende styrke i Atlantmagternes internationale samarbejde.

De mål, der er opstillet i Atlantpagten: fredens bevarelse og sikringen af det nordatlantiske område, er ved at blive ført ud i livet. De tolv Atlantmagter arbejder hver for sig og i fællesskab på gennem økonomisk

genrejsning og udbygning af forsvaret at løse de opgaver, de har stillet sig i Atlantpagten.

På konferencen bekræftede udenrigsministrene påny de respektive regerings tilslutning til de principper, som ligger til grund for De Forenede Nationers pagt, og deres overbevisning om, at fælles optræden i medfør af traktaten er et nødvendigt led i de bestræbelser, som alle frie nationer iværksætter for at sikre forudsætningerne for verdensfreden og menneskeligt velfærd.

Jeg vil gerne i korthed skitsere Atlantorganisationens opbygning og nævne nogle af de resultater, der er nået i det forløbne år.

Ifølge pagtens artikel 9 skulle der oprettes et råd med den opgave at behandle spørgsmål om traktatens gennemførelse og en forsvarskomité til at afgive indstilling om forholdsregler til gennemførelse af bestemmelserne om gensidig bistand til udvikling af forsvaret og om den hjælp, der skal ydes i tilfælde af et væbnet angreb.

Rådet, der består af de deltagende landes udenrigsministre eller deres stedfortrædere, holdt sit første møde i Washington den 17. september 1949 og traf dér bestemmelse om sin fremtidige virksomhed, om oprettelse af forsvarskomiteen og om et direktiv for denne om oprettelse af de forskellige militære og andre organer, som skønnedes nødvendige til iværksættelse af Atlantpagtens arbejde og til løsning af de opgaver, der stod for.

Kort tid efter, den 5. oktober 1949, holdt forsvarskomiteen, der består af deltagerlandenes forsvarsministre eller deres stedfortrædere, sit første møde, ligeledes i Washington. På dette møde vedtoges hovedlinierne for den nordatlantiske traktats militære organisation, der fik følgende struktur:

Under forsvarskomiteen hører først militærkomiteen, der består af en værnschef fra hvert land. Den skal virke som rådgiver i militære spørgsmål for forsvarskomiteen og stille forslag til komiteen om militære foranstaltninger til fremme af et fælles forsvar for det nordatlantiske område. Militærkomiteen sidder ikke permanent, men har nedsat et stående udvalg, bestående af Frankrigs, Englands og De Forenede Staters repræsentanter. De øvrige lande står ved forbindelsesofficerer i stadig kontakt med udvalget.

Under den militære komité er oprettet fem regionale planlægningsgrupper; i de enkelte grupper er kun de lande repræsenteret, som har en særlig interesse deri. Danmark er medlem af to grupper: den nordeuropæiske gruppe, der har sæde i London, og som består af repræsentanter for Danmark, Norge og Storbritannien, med en eller flere